

DIES ASSENYALATS gener - febrer 1995



23 Dijous Gras.

Primer dia de Carnaval
"Per Carnaval tot val"

1 Cap d'Any

Solemnitat de Sta. Maria Mare de Déu.

6 Els Reis d'Orient

Joguines i tortell de la sort.

17 St. Antoni Abat

Celebració dels Tres Tombs.

2 La Candelera

"Si la candelera plora l'hivern és fora si la Candelera riu l'hivern és viu".

3 St. Blai, b. i mr.

Benedicció d'aliments, els quals segons creença popular, adquireixen virtuts guaridores per als mals de gola".

GERMÀ SOL

Mes/	dia	Sortida	Posta
gener	1	7 17	4 33
	15	7 15	4 47
	31	7 4	5 6
febrer	1	7 3	5 7
	15	6 47	5 25
	28	6 28	5 41

GERMANA LLUNA

Fases	gener	febrer.
Nova	24	22
Q creixent	1/30	—
Plena	8	7
Q minvant	16	15



La rondalla del temps

"Com l'endemà era festa, qu'eran els Sant Reys, els relleus de nit de les fàbriques varen plegar a dotze hores. Ab la natural alegria de poder deixar el bal de les quadres per l'ayre lliure dels camps y dels carrers y plasses, colles d'homes y dones s'escorregueren a dins de la ciutat, torbant el silenci, la foscor y la quietut de la nit. Un escamot de noyes mal abrigades als groixuts cobrispatlles enganyavan al fret ab corrandes, ab rialles i corredisses, movent un bullici de vol d'ancells lleugers, cantadors y alegres. A cada cantonada s'apetitava'l remat, prenent comiat de les que's finian en el negre abriu de cada carrer als acudits i brometes que fins s'hi aturaven a riure els tanjans serenos per dins de llurs folrades barretines y revinguts capots.

Per la boca d'un carrer forá dels solotaris arrabals s'esmunyí de les dugues o tres que només quedavan, una mosseta petita, petita que les grans ni s'en adonavan que li fessen companyia, fins que'ls fugí d'entrepeus agafant una correguda. Y li donaren el "bon dia" cridantli entre rialles.

— Tú, guarda'ns de lo que't portarán els Reys!...

Y va pensar, caminant a poch a poch, y mirant al cel:

— Ay sí: tens rahó que demá son els Reys! sinó que per mi ... com no'm durán pas res... ¿Per qué m'ho ha dit la mare

— Feste cárrech que tu ets gran; y que quan ja's va a la fábrica'ls Reys no passen més?

Y casi bé plorava carrer endins.

¡ Pensar que del guany del seu pare, jornal de pagés, qu'ara tenia feyna ara no'n tenia, n'havian de viure tots; la mare temps ha malalta d'un mal que non' curaría, y cridant un nen, qu'ab la llet que li podia donar, feya pena veure'li!

Es per xó que a la noya la varen posar a guanyar alguna cosa que'encara no havia fet nou anys. Duya tres pessetes cada dissapte...

Més la pobra nena, la Lores, avans d'arribar a la porta'ls ulls se li fixaren al cel ab tres estrelles qu'anavan plegades, més vivies que les altres, llavos y hermosíssimes, que justament queyan a sobre del carrer.

— Deuen ser una per cada Rey aquest any! Y... en pobre Ramonet? Perqué també te nou anys a casa seva li han dit lo mateix. Aquelles tres estrelles que havia contemplat tan encisada la Lores unes quantes hores avans encara lluhien ardents en l'espaysielción gelat y negre. Sols qu'havian fet molt camí y desde'l fons d'aquell carrer ja no s'oviravan. Encara cap resplendor de llevant assenyalaava qu'aviat s'hagués de fer de dia. No més les campanes de les iglesies tocavan la missa primera.

En Ramonet mitx vestit corregué cap al

porxo; y caygué de genolls. en la barana del porxo una gran plata sostenia un farsell de roba nova, una gran coca ensucrada y una tauleta de turró. No la gosá tocar.

Tot plegat, va portar de la cuyna un plat gran, agafá la llarga coca, y com si portés una reliquia baixá l'escala, tot pensant:

— Vull que tingui tanta alegria com jo. Y obrí la porta ab un cop de cólzer que per poch li fa caure a terra la coca y'l plat, y sortí al carrer.

El xiquet doná dos passos endevant... y's quedá aturat, y quiet, y mut, semblantli que veyá llumetes de veure qué tenia devant. Donchs al seu devant hi tenia a la petita amigueta seva, la Lores, que duya a les mans, com ell mateix, una gran coca a sobre d'una plata!

Y se m'ha recordat sempre més: ell m'ho ha contat a mí, un d'aquests dies; afeginthi que en Ramonet y la Lores, boy casats cosa d'un any há, pensan s'ls Sants Reys aquest any els durán una nina qu'enrahoni, ab uns ulls com els d'ell, y uns cabells com els cabells rossos d'ella."

"La nit de Reys"

Extret del llibre: Narracions casolanes
Martí Genís y Aguilar

Biblioteca d'autors vigatans Ed. Gazeta de Vich (1922)